

Het is 26 Juli 2022. Ik loop op een grindpad in Dealu Negru, een Transsylvaans bergdorp aan de grens van het Apuseni Nationaal Park. Het is zomers warm, de hemel kleurt strak blauw. Berken zijn al in herfstdracht, geel en bruin. Het is mooi, dat geel tegen dat blauw, maar het klopt niet voor de tijd van het jaar. Het is extreem droog, de natuur lijkt uit balans, de herfst kondigt zich veel te vroeg aan. Vlak voor mij rijdt een lokale boer stapvoets met een kleine vrachtwagen met laadplatform. Op het platform ligt een kist bedekt met bloemen. In de kist ligt mijn goede vriend Ivo.

Ivo's regionale werk in Transsylvanië

Provision, ALPA en The Golden Circle

We zijn op weg naar de dorpsbegraafplaats waar we Ivo zo dadelijk zullen begraven. Ik kan het niet geloven. Ik weet dat het waar is, maar kan de realiteit met wat ik zelf realiseren kan niet verweven. Naast de kist, op de rand van het platform, benen bungelend naar beneden, zit Ivo's veertienjarige zoon, gesteund door zijn vrienden en jongens van het dorp die met zwarte vaandels ook op de wagen staan. Mijn tranen doen het geel en blauw van berk en lucht in elkaar overlopen. Ook voor Ivo kwam de herfst te snel, zijn zomer was te kort. Vol was hij nog met idealen, ideeën, plannen en dromen, alle gevuld met liefde en inspiratie. Ivo leek geen angst te hebben voor de dood, overtuigd van het mooie dat zou volgen. Er was geen boosheid, paniek of verbittering in hem te zien, toen duidelijk werd dat zijn aardse bestaan spoedig zou eindigen. Hij was

blij, dankbaar, vol vreugde en levende liefde. Dat was mooi om te zien en toch lijkt zo'n korte zomer, zo'n te vroeg intredende korte herfst, niet juist.

Over ditzelfde grindpad hebben Ivo en ik samen vaak gewandeld. Dat was altijd een geschenk aan elkaar en onszelf, de tijd nemen samen te gaan wandelen. Dit pad, dat langs het dorpskerkje loopt was onderdeel van onze favoriete en meest belopen wandeling, die begon bij een klein houten poortje onder-

**“IVO LEEK GEEN ANGST TE
HEBBEN VOOR DE DOOD,
OVERTUIGD VAN HET
MOOIE DAT ZOU VOLGEN”**

aan de tuin van Ivo en langs een klein stroompje door het bos liep. Wat hebben we vaak de pracht en kracht van de natuur langs dit watertje bezongen. Ook bij het kerkje stonden we altijd stil. Betreurend dat het eeuwenoude houten kerkje een aantal jaren geleden in vlammen opging, onze schouders ophalend voor de in beton opgetrokken vervanging. Toch lachen de twee nieuwe orthodoxe koepels me vandaag toe. Ze staan trots op deze bergrug, zelfverzekerd reikend naar de heldere Hemel. Als we ons naast het kerkje omdraaien, keken we altijd naar het prachtige vergezicht over het Apuseni-gebergte, waar ergens het dorpje te zien is waar ik zelf woon. Ivo hield zielsveel van dit uitzicht, van deze plek. Vandaag troost ik mijzelf door te zeggen dat hij op geen mooiere plek liggen kan.

We praatten tijdens onze wandelingen vaak over 'The Golden Circle', een project van bio-regionale regeneratie, een



Lars Veraart bij de uitvaart van Ivo Valkenburg: “Intens droevig en uitzonderlijk mooi.”

visie die we deelden voor de prachtige streek waarin we allebei waren neergestreken. Hierin wilde Ivo zijn idealen in praktijk brengen, helpen een stukje aarde mee te nemen in de transitie naar een wereld vol liefde, waar mensen in verbinding en harmonie leven, met zichzelf, elkaar en al het omringende leven.

Ivo werkte ook mee aan ALPA, een op landbouwgrond gebaseerd project voor het behoud van een sociaal-ecologisch landschap met ruimte voor ecologisch boeren en zorg voor de rijke lokale biodiversiteit. Ivo steunde mij met passie in het opzetten van ALPA, en het zoeken naar investeerders en donateurs voor de aankoop van stukken land om een alternatief te bieden voor de ook hier steeds meer aanwezige ecosysteem

versturende monoculturen. Het prikkelde Ivo om mensen een kans te geven geld in te zetten voor de stimulering van het leven op aarde. Met hart voor de natuur en de menselijke verbinding ermee, zorgen over de klimaatcrisis en drang voor het beschermen van al het leven op aarde heeft Ivo zijn tijd, kennis en inspiratie aan ALPA gegeven, met de wens onze bijzondere regio met zorg en liefde te kunnen koesteren. ALPA groeit verder met een flinke dosis Ivo-aandacht als vruchtbare basis. We blijven ons inzetten voor de rijke biodiversiteit die in Transsylvanië ten gevolge van kleinschalig, veelal ecologisch landgebruik nog aanwezig is. Een biodiversiteit die een essentieel erfgoed vormt voor heel Europa. We blijven, Ivo's voorbeeld volgend, verbindingen maken en nieuwe partners zoeken.

Als derde voorbeeld voor Ivo's lokale inzet, waar ik hem zeer dankbaar voor ben, is zijn onuitputtelijke enthousiasme en ondersteuning van Provision, het educatieve centrum voor regeneratief leven en geweldloze communicatie dat ik heb opgezet.

26 Juli 2022, een intens droevige dag, en ook een uitzonderlijk mooie dag. Er is veel gehuild. Er is veel gelachen. De liefde van Ivo voor iedereen en alles om hem heen was zichtbaar en voelbaar aanwezig. Met innige dankbaarheid laat ik een traan vallen in het bergbeekje dat we samen zo vaak bejubelden. ■

Meer informatie over Lars Veraart:

www.provisiontransylvania.com

Meer informatie over ALPA:

www.acceslapamant.ro